

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan man i hvert fald drage én konklusion af ministerens svar, og det er, at tvivlens nådegave ikke tilhører ministeren.

Hvor mange tragiske episoder med missiler, der lander på markedspladser, skal der til? Hvor mange drab på civilpersoner, mere og mere hårdhændet militær behandling af civile, som vi ser bl.a. i den amerikanske sektor, hvilket også i dag i pressen kritiseres af den britiske sektor? Hvor mange kampe skal vi forudse?

Hvilken strategi vil den danske regering nu som krigsførende part gå ind for at vi skal føre? Skal vi uanset ofre, uanset de civile tab, ind og føre en kamp fra hus til hus for at nå ind i Bagdad?

Man ville ikke besvare de spørgsmål, og man ville ikke ind i de overvejelser, før man traf beslutningen. Men nu står man midt i det, og jeg synes, at tiden er kommet til, at regeringen bør til at overveje, hvad det er, den har kastet sig ud i.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Hvert eneste offer, barn eller voksen, hvert eneste offer, soldat eller på anden måde tjenestegørende, der lider, der dør i denne krig, er ét for meget. Det er krigens utålelige vilkår, om jeg så må sige.

Men en krig – og det er det ultimativt sidste, man skal gribe til – kan desværre være nødvendig, som vi så det under Anden Verdenskrig, som vi så det i Kosovo, for i dette her tilfælde at afvæbne Saddam Hussein, den største diktator, den værste kriminelle forbryder, vi vel har set i historien siden Hitler.

Men dét ønsker jeg at fremhæve klart: Hvert eneste er ét for meget. Men det er prisen. Og så kan jeg berolige hr. Albrechtsen med, at vi jo altså ikke har landstyrker på jorden.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren og jeg kan være enige om, at uanset om danske styrker deltager som søstridskrafte eller på landjorden, så er Danmarks medansvar for den her krig lige stort.

Og så synes jeg ikke, at ministeren besvarer mit spørgsmål. For jeg går ud fra, at ministeren er klar over, at der i øjeblikket sker en forrælse i krigen. Man har f.eks. fra britisk-amerikansk side udvidet krigsmålet, således at man nu også må bombardere møder i det såkaldte Baath-parti. Man slog 200 ihjel i går, så vidt jeg har fået oplyst.

Nu er det selvfølgelig et parti, der er knyttet til Saddam Husseins regime, men hvor meget vil man udvide krigsmålene med hensyn til så direkte at gå over til at angribe civile grupper? Amerikanske soldater har skudt på civile personer efter princippet skyd først og spørg bagefter.

Noget tyder på, at der er ved at ske en almindelig forrælse af koalitionsstyrker. Sker det med dansk billigelse? For det sker jo med dansk medansvar.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Der er ingen af de oplysninger, der foreligger for mig, der tyder på, at der sker en bevidst forrælse. USA, i det hele taget koalitionen, har gjort sig de største anstrengelser for at præcisionsbombe og undgå civile tab. Men som jeg sagde tidligere, så er det desværre ulykkeligtvis det, der følger af en krig, at det også rammer uskyldige.

Så det er ikke mig, der overhovedet går ind på en tankegang om, at der er sket en forrælse. Den opfattelse kan hr. Albrechtsen bevare for sig selv. Det er ikke min.

Det er heller ikke rimeligt, at hr. Albrechtsen sidder her i København med sin sædvanlige antiamerikanske holdning og taler om, at de britiske styrker og de amerikanske styrker angriber civile mål. Der er da intet, de amerikanske og britiske styrker er mere kede af, end hvis det sker ved uheld.

Formanden:

Hr. Jesper Langballe som medspørger.

Jesper Langballe (DF):

Forsvarsministeren har i sit svar til hr. Keld Albrechtsen brugt analogien med Hitler i forhold til Saddam Hussein.

Jeg vil gerne stillet et spørgsmål til forsvarsministeren, hvis vi nu udvider den analogi. Visse af de bombninger, de allierede foretog under Anden Verdenskrig, var ikke just pyntelige, bl.a. bombningen af Dresden, men hvis vi nu forestiller os, at man havde været i stand til at bombe et hus, hvor de ledende nazister opholdt sig, ville forsvarsministeren så ikke have fundet det udmærket, og ville forsvarsministeren ikke sige, at det nogenlunde svarer til at bombe et hus, hvor Baath-partiet holder møde?

Kl. 13.10

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jo, de tanker, hr. Jesper Langballe giver udtryk for, kan jeg udmærket følge. Det har været helt